

STHLM New Opera 2017

Sång och tid

Minst två saker skiljer sig i opera från det vanliga livet: *sång* och ett fastlagt *tidsförlopp*. Det är genuint roligt att ha musik till all scenisk handling och se vad som händer. Men det är gensvaret på handlingarna som får en att sjunga; och i sjungandet får operan sitt existensberättigande. En rollgestalt reagerar musikaliskt på handlingar, ungefär som livets små och stora händelser frammanar eftertanke och reflektion av oss. Men i operan vänds allt utåt. Vi får en stiliserad musikalisk framställning med människorösten i centrum.

I en opera med story uppstår en mängd möjligheter att brista ut i sång, och librettist och tonsättare väljer hur det uppåt tjugo minuter långa tidsförloppet ska sjungas. (För den fiktiva berättelsen i en opera föredrar jag ordet *story* framför det mer allmänna ordet handling.) Att gestalta tidsförlopp i komponerande är ett mycket konkret arbete. En väl använd minut frilägger en hel värld och en fras för mycket att sjunga kan sänka en bra idé.

Tonsättare kan förvandlas av att göra en hel story till sång, eftersom förutsättningarna är så annorlunda än när man skriver instrumentalmusik. Den första operan brukar vara längre än något annat stycke hen har gjort och blir sålunda ett eldprov. Man kan komma stärkt ut ur denna 'luttrande prövning'. Detta är tredje gången skolorna har genomfört ett kortoperaprojekt. Några librettister och tonsättare har förut gått vidare i konstformen opera. Vem vet – kanske får detta projekt liknande följder?

Som handledare växer man i förståelse: för konstarten opera och för alla de olika människor som upptäcker dess tjusning och ägnar sig passionerat åt den.

Hans Gefors, operatonsättare, ansvarig för en introduktionskurs för librettister och tonsättare och handledningen i musikdramaturgi för tonsättarna